

JOZEF OVI HARAJEVIČ OVI A FRANK OVI SCHEIBENREIFOVI

Bratislava dňa 4. apríla 1947

Milí priatelia!

Som veľmi rád, že som mohol pomôcť nejakým spôsobom pri Vašej práci a neobyčajne ma tiež potešuje, že poslané dosky sa Vaším poslucháčom páčia. Zariaďujem súčasne, aby sa Vám poslali ďalšie dosky, niektoré divadelné hry a knihy. Možno, že i niektoré filmy Vám pribalíme do zásielky. Mám na mysli úzke filmy (16 mm) našej výroby. Za 14 dní, najneskoršie asi za 3 týždne expedujeme pre Vás zásielku prostredníctvom Ministerstva zahraničných vecí. Nezabudnite mi potom napísať, či sa Vám poslané materiálie hodia, ktoré zaberajú najviac a ktoré sa prijímajú vľadne alebo s nepochopením. Podľa Vašich relácií budeme materiál pre Vás vyberať.

Nemôžem povedať, že by ma netešila chvála, ktorou ma zahrňujete. Ale o to Vás prosím, aby ste napísali či už Vy, či niektorý krúžok Vašich poslucháčov niekedy aj list autorom hudby, ktorá Vás najviac zaujala. Veď ide zväčša o žijúcich umelcov, či už skladateľov alebo reprodukčných umelcov, a boli by povzbudení, keby sa im dostalo aj od amerických poslucháčov dajaké slovo uznania. Ak teda budete mať čas, napíšte im.

Srdečne Vás zdraví Váš

L. Novomeský

Adresáti písali Novomeskému 23. III. v mene The Slovak Review v Chicagu, že gramofónové dosky avizované 25. XI. 1946 prišli až 14. III. 1947. Ale ľudové piesne na nich sú krásne, rovnocenné americkej hudobnej kultúre. Krajania sa vraj nebudú musieť za ne hanbiť. Adresáti vedia o jeho statočnej a ťažkej práci. A pokračujú: „Vieme, ako si máme vážiť, že si si našiel čas aj pre nás a že si pochopil, čo potrebujeme. Bol si doteraz je-

diný, čo si nám poslal nielen slová a sľuby, ale aj veci. Povereník informácií Belluš nám poslal veľmi krásne listy. Predseda SNR Lettrich nám tu nasľuboval, ako nás bude zásobovať kultúrnym materiálom zaraz ako príde domov. Ale doteraz ani jeden ani druhý ani dvadsiaty nič nám neposlal. Ba keď sme Lettricha popýtali, aby aspoň kus seba dal na našom rozhlase, keď už tu bol, nikdy sa nestihol „pripraviť“. Ty jediný, súdruh Novomeský, si vedel, čo nám chýba a so svojimi spolupracovníkmi si nám veci poslal.“ V závere znovu veľmi ďakujú, prosia ďalšie dosky, dobré divadelné kusy, rozhlasové skeče, pásma o povstaní a budovaní, dobré básne, krásnu beletriu. Nič nechcú zadarmo, všetko zaplatia. Potrebujú najmä ľudové piesne a hudbu.

Jozef Harajevič (nar. 1912), z kat. teológie prešiel na žurnalistiku, redigoval Slováka. Rozišiel sa s ľuďmi a pracoval v Slovenských zvestiach (s L. Novomeským), kde uverejnil sériu kritických článkov o hlinkovcoch. Od 1938 v USA redaktor slovenskej robotníckej tlače. Za McCarthyho éry musel z redakcií odísť.

Alžbeta
Hovár